RINGE SOGNS KIRKEBLAD

December 2026 – Marts 2027

Fællesskaber

TEMA: fællesskaber

"Intet mennesket er en ø", siger vi gerne, og mener dermed at vi alle sammen har brug for at være en del af et fællesskab, vi har brug for hinanden, brug for et sted at høre til. Og som vi mennesker kan være vidt forskellige, så kan fællesskaberne også være af mange forskellige slags. Da jeg var barn, deltog jeg i den lokale kirkes børneklub "Fælles-klubben", som den hed, for kirken har til alle tider været god til at etablere og facilitere fællesskaber i lokalsamfundet.

Måske indgår man i et fællesskab omkring frivilligt arbejde? Måske deltager man i nogle af alle kirkens forskelligartede tilbud? En ting er sikkert: Man må turde give lidt af sig selv til fællesskabet, ellers fungerer det ikke.

Ringe kirkes kirkeblad bliver omdelt til ca 3500 husstande. Så måske er du lige nu i fællesskab med flere tusinde andre, der sidder med kirkebladet i hånden?
God fornøjelse med læsningen!

Kirkebladet udgives af Ringe Menighedsråd og redigeres af bladudvalget.
Henvendelse/kommentarer vedrørende kirkeblad, kontakt venligst:
Karen Blauenfeldt Dam, sognepræst,
tlf: 5185 8556, e-mail: kbd@km.dk

Sognepræst:
Karen Blauenfeldt Dam, (kirkebogsførende)
træffes alle hverdage, dog ikke fredag,
i Sognegården, Søvej 31.
Tlf. 62 62 41 45 eller mobil: 51 85 85 56.
E-mail: kbd@km.dk.

Sognepræst: Lene Kjær Borgquist, træffes alle hverdage, dog ikke mandag, i Sognegården, Søvej 31. Tlf. 30 70 97 80.
E-mail: lcan@km.dk.

Sogne- og fængselspræst:
Anders Finn Aastrup, træffes efter aftale i Sognegården, Søvej 31. Tlf. 29 61 34 63.
E-mail: aaaj@km.dk

Kordegne:
Dorte Knudsen og Rikke Birkeholm
træffetid man.-tors kl. 10.00-14.00 (fra 1/1-27 kl. 09.00-13.00), Søvej 31.
Tlf. 62 62 15 26. E-mail: ringe.sogn@km.dk

Kirkegårdsleder:
Kristine Essendrop Schjødte, tlf. 62 62 15 05
E-mail: kirkegaardsleder@ringekirke.dk.

Organist og korleder:
Karin Vium Jensen, tlf: 4025 0739,
e-mail: organist@ringekirke.dk

Kirketjener:
Hanne Hansen, tlf. 62 62 15 44.
E-mail: kirketjener@ringekirke.dk.

Ringe Sogns Hjemmeside:
www.ringekirke.dk

Find os på Facebook

Formand for menighedsrådet:
Anders Christian Vesterager Lind,
tlf. 29 16 36 56.
E-mail: formand@ringekirke.dk

Møder i menighedsrådet:
Normalt den sidste onsdag i hver måned i Sognegården, Søvej 31. Ingen møder i juni, juli og december. Møderne er offentlige.
Dagsorden ophænges i våbenhuset 7 dage før hvert møde. Findes også på kirkens hjemmeside www.ringekirke.dk.

Åben kirke:
Mandag til torsdag kl. 9.00-14.30 og fredag kl. 9.00-12.00.

Kirkeblad:
Næste kirkeblad har deadline 24. februar.

Fællesskab i det frivillige arbejde

Af Nina Stentebjerg-Hansen,
Medlem af menighedsrådet siden 2024

Vi deltager alle i forskellige former for fællesskaber
Det kan være familien, arbejdet, det sted, vi bor, vores fritidsaktiviteter osv.

Men frivillighed i fællesskaber kan også være et tilvalg.
Eksempler:
- Frivillig hjælper i socialt arbejde
- Frivillig i den lokale genbrugsbutik
- Træner i den lokale idrætsforening
- Frivillig i foreninger som sekretær, kasserer eller formand.

Personligt er jeg frivilligt opstillet og valgt til menighedsrådets arbejde, og jeg har i år været en af de mange frivillige på Midtfynsfestivalen.

Hvorfor deltager vi frivilligt i disse fællesskaber?
Ofte handler det om det sociale og kontakt med andre mennesker. Det kan være for at få mening i dagligdagen. Eller det kan være nødvendigt at bidrage, for at en aktivitet eller et sted kan overleve. Altså en form for samfundsmæssig nytte til gavn for andre i området.
KulturStationen er et godt eksempel i Ringe, som lever i kraft af de lokale ildsjæle. Nogle vælger tidsbegrænset frivilligt arbejde i bestyrelser og råd. Andre er frivillige i årevis, fordi de trives i fællesskabet.
I Ringe ser jeg meget frivilligt arbejde i forskellige sammenhænge – sågar med ventelister for at deltage, som f.eks. i Ringe Bio.
Området er præget af højskolen i Ryslinge og efterskolerne på Midtfyn Her er det naturligt at bidrage til fællesskabet til glæde for os alle. Det lokale er en vigtig faktor for deltagelse i frivilligt arbejde. Vi bidrager hellere i et lokalt end i et nationalt fællesskab.

Ringe Kirke har heldigvis også mange frivillige,
der hver især bidrager i kirkens arbejde, både som supplement og i aktiviteter som f.eks. "spaghettigudstjeneste", som nok ikke ville bestå i den form uden deres bidrag.
Noget for noget. Vi deltager frivilligt i fællesskabet for at få noget igen. Her betyder de menneskelige relationer meget. Det må ikke blive for besværligt med konflikter eller store krav – så vil de fleste frivillige trække sig trods fællesskabet.
Derfor skal frivillige anerkendes og støttes i deres arbejde i fællesskabet. Ledelse er nødvendig – eller en form for uddelegering af ansvar, så betingelserne for deltagelse er tydelige begge veje.

Man må turde give lidt af sig selv

Af Line Toft Haar

Hvad er egentlig et fællesskab?
Slår man ordet op i Den Danske Ordbog, står der: *"det at en gruppe mennesker er sammen om noget og derved føler en vis samhørighed."*
Egentlig enkelt. Og så alligevel ikke.
For når vi samtidig har ord som *ensomhed* og *socialt udsatte*, må det vidne om, at det ikke altid er så enkelt at finde ind i et fællesskab – eller at føle, at man hører til.

Fællesskaberne er ellers overalt omkring os. Vi kan gå til sport sammen. Være en del af en forening. Være frivillige i en genbrugsbutik. Vi kan gå på efterskole og opleve det særlige sammenhold, der kan opstå, når mennesker deler hverdag, oplevelser og liv. Vi kan også finde fællesskab omkring det, der er svært. Når mennesker, der har oplevet tab eller dødsfald, mødes og mærker genkendelsen i hinandens erfaringer. Når et andet menneske forstår noget, som kan være svært at forklare.
Og vi kan opleve fællesskab med Gud. Måske netop når vi bringer ham det, der er sårbart, usikkert eller svært, og mærker, at vi ikke behøver komme med alle svarene eller være en bestemt udgave af os selv for at høre til.

Fællesskab kommer ikke altid af sig selv
Når et nyt hold elever møder forventningsfulde op på efterskolen, er de fulde af håb og drømme om det sammenhold og det fællesskab, som de med rette forventer bliver en del af efterskoleåret.
Men hvordan bygger man egentlig sådan et fællesskab?
Kommer det bare af sig selv? Ikke helt.

Det kræver ofte, at vi tør give noget af os selv. At vi tør byde ind med dem, vi er – og tillidsfuldt håber på at blive taget godt imod. Og samtidig, at vi selv tager imod det, andre kommer med.
"And in the end, the love you take is equal to the love you make," synger The Beatles på Abbey Road – albummet.
Der er noget fint i den tanke. At give og at tage imod hænger sammen.

Hos Gud er det måske anderledes. Her er vi velkomne uden først at skulle præstere eller gøre os fortjent til vores plads.
Og alligevel har jeg oplevet, at det ofte er i de perioder, hvor jeg selv tør komme med min sårbarhed, min tvivl eller alt det, der rumsterer, at jeg tydeligst får øje på Guds kærlighed.
Jeg har tidligere arbejdet med mennesker, som vi i samfundet ofte kalder socialt udsatte. Her har jeg flere gange oplevet, at

mennesker, der måske ikke havde adgang til de mest oplagte fællesskaber, havde et særligt blik for både Guds kærlighed og for fællesskaber dér, hvor andre måske slet ikke ville få øje på dem.

Landevejsriddernes fællesskab
For år tilbage var jeg så heldig at støde på nogle landevejsriddere.
Jeg blev nysgerrig på dem som mennesker og på deres fællesskab. Til sidst tog jeg mod til mig og gik hen til en af dem:
"Goddag, jeg hedder Line. Jeg kunne godt tænke mig at blive venner med jer. Vil I være venner med mig?"
Jeg syntes egentlig, det var lidt grænseoverskridende. Men måske var det også et meget konkret eksempel på det mod, der nogle gange kræves, hvis vi gerne vil ind i et nyt fællesskab.

Hos landevejsridderne fik jeg øjnene op for et helt særligt fællesskab med faste, men uskrevne regler og skikke – og sågar et monarki, som er med til at sørge for ro og orden på landevejen.
For selvom tilværelsen på landevejen på mange måder handler om frihed, er det uformelle samfund også præget af et stærkt kodeks om gensidig respekt og om at passe på fællesskabet.
Det fascinerede mig. For fællesskab er åbenbart ikke bare noget, der opstår, fordi mennesker befinder sig det samme sted.
Det er også noget, vi skaber sammen.

Man giver – og man får
I mit arbejde som efterskolelærer bliver det ofte tydeligt for mig, at vi må turde give lidt af os selv, hvis fællesskabet skal have mulighed for at vokse.
For nogle uger siden arbejdede vi på medielinjen på Ryslinge Efterskole med temaet "Giv det videre". Eleverne lavede film, podcast og portrætter om gode gerninger, konflikter og om det, vi giver videre til hinanden.
Hvad sker der, når nogen gør noget godt for os? Hvad sætter vores egne handlinger i gang? Og kan det gode ligefrem avle mere godt?
I en af produktionerne spurgte eleverne hinanden: Hvad har nogen gjort for dig – og hvad har du selv gjort for andre?
Svarene var ikke store og spektakulære.
At vente på den, der går lidt langsommere. At dele sine snacks. At trøste en veninde. At hjælpe med matematik. At tage yndlingsmaden med til én, der har haft en hård dag. Små ting. Og alligevel måske noget af det, fællesskaber består af.
En elev sagde ganske enkelt om det at låne og dele med hinanden:
"Det går begge veje."
Det gør fællesskabet vel også.
Vi giver – og vi tager imod. Vi får øje på hinanden. Og det, vi giver videre til hinanden, kan sætte noget nyt i bevægelse.
Elevernes produktioner blev for mig et lille vidnesbyrd om noget, jeg grundlæggende tror på:
Mennesker vil gerne hinanden det godt.

Det, vi giver næring
Måske gælder det ikke kun fællesskaber, men også vores blik på hinanden og på livet. Det, vi giver opmærksomhed og næring, får lettere ved at vokse.
Der findes en kendt fortælling om to ulve, der kæmper i mennesket. Den ene forbindes med vrede, misundelse, frygt og bitterhed, den anden med glæde, håb, kærlighed og omsorg.
Hvilken af dem vinder? Den, vi fodrer.
Jeg holder af billedet, selvom virkeligheden naturligvis er mere kompliceret end som så. For vi bestemmer ikke altid selv, hvilke tanker og følelser der melder sig. Bekymring, sorg, frygt og gamle sår forsvinder ikke, blot fordi vi beslutter os for at tænke på noget andet.
Men måske kan vi alligevel øve os i at være opmærksomme på, hvad vi giver næring.
Hvad vi kaster vores blik på, er ikke uvæsentligt.
Når vi giver glæden og taknemmeligheden opmærksomhed, kan de få bedre mulighed for at vokse. Når vi leder efter kærligheden

og det gode i andre mennesker, øger vi måske også sandsynligheden for, at vi får øje på det.
Og dét kan være svært.
For hvis vi føler os uden for et fællesskab – eller hvis relationer er blevet mudrede af gamle mønstre, skuffelser og sår – er det ikke nødvendigvis så enkelt bare at rette blikket mod det gode.
Nogle gange kræver det faktisk en hel del mod.

For mig handler det ikke om at fornægte det, der har været svært, eller lade som om noget ikke gjorde ondt. Det handler måske snarere om at spørge mig selv:
Hvad vil jeg gerne give næring nu? Hvad håber jeg kan vokse herfra?
Jeg kan ikke bestemme, hvad andre mennesker bringer ind i et fællesskab. Jeg kan heller ikke ændre det, der har været.
Men jeg kan forsøge at holde bolden på min egen banehalvdel.
Jeg kan øve mig i at møde andre med åbenhed. Give plads til, at både de og jeg kan være mere end vores gamle roller og mønstre. Og måske – forsigtigt og uden nogen garanti – række hånden frem.
Det er sårbart.
For den hånd kan risikere ikke at blive taget.
Men måske er det netop noget af det, fællesskabet kræver af os: At vi indimellem tør tage det første lille skridt mod hinanden. Ikke fordi alt gammelt dermed er glemt eller gjort godt igen, men fordi vi håber på, at noget nyt kan få lov at vokse.
Måske er fællesskab derfor ikke kun noget, vi kan være heldige at finde.
Det er også noget, vi skaber.
Når vi tør byde ind. Når vi tør tage imod. Når vi får øje på hinanden. Når vi rækker hånden frem.

Når vi tør give lidt af os selv

Julehjælp i Ringe Sogn

I begyndelsen af december måned uddeler Ringe Kirke julehjælp.
Hvis du ønsker at komme i betragtning til julehjælpen, så send os din ansøgning ved at gå ind på kirkens hjemmeside: www.ringekirke.dk, klik på "julehjælp" (som ligger på forsiden) og udfyld formularen.

Ansøgningsfristen er mandag den 30. november, og den tildelte hjælp vil mod forevisning af legitimation kunne afhentes på kordegnekontoret, Søvej 31, i uge 50: mandag d. 7. december og tirsdag d. 8. december begge dage kl. 10-14.

Julehjælpen uddeles i form af gavekort til byens handelsstandsforening.

Julehjælpen gives kun til beboere i Ringe Sogn og kun eet gavekort pr. husstand. Beløbsstørrelsen på gavekortet er afhængig af husstandens størrelse og sammensætning. Midlerne er løbende samlet ind ved kirkens tidligere julearrangementer og gudstjenester samt donationer fra private og foreninger og fonde.

Den "kølige" kirke – et forsvar for søndagsgudstjenesten

Af Karen Blauenfeldt Dam

Et fællesskab er noget varmt og dejligt, et sted at høre til og føle sig hjemme, som en blød dyne man kan putte sig under her i efterårskulden, fordi man ved, man er velkommen og blandt ligesindede. "Vis mig dine venner, og jeg skal sige dig, hvem du er." Sådan tænker jeg i hvert fald umiddelbart om begrebet fællesskab. Det er dejligt at være sammen med nogle, der ligner én selv.

Fællesskab giver identitet

Men noget kunne tyde på, at jo mere optagede vi som samfund bliver af identitet og tilhørsforhold, jo mindre opmærksomme bliver vi på, at det fælles ikke kun handler om identitet, men også kan være det, vi er fælles *i*, og som udfordrer et snævert begreb om identitet. For er vi egentlig ikke også *andet* end vores venner og ligesindede?
Risikerer vi ikke at der går noget tabt, hvis alle vores fællesskaber bliver "klub-lignende"?
Forståelse, åbenhed, tolerance – og måske i sidste ende sammenhængskraften i vores samfund?
Vi skal værne om de steder, hvor vi kan være fælles med dem, vi ellers ikke har noget tilfælles med.
For det er få steder efterhånden, hvor vi kan mødes med hinanden på tværs af, hvem vi ellers er. Folkekirken og folkeskolen er to af de steder, der er tilbage, og begge er under pres fra de "varmere" og måske mere oplagte fællesskaber, hvor vi søger sammen med dem, vi ligner og bedst kan lide.

Søndagsgudstjenesten er for alle

Søndagens gudstjeneste – højmessen – henvender sig til alle. Og ethvert reklamebureau vil med det samme indvende at "det, der henvender sig til alle, henvender sig til ingen", men det er ikke rigtigt, når det drejer sig om højmessen. Den henvender sig netop til alle, fordi den taler til os dér, hvor

vi bare er et menneske, før vi er alt det andet, vi også er.
Højmessens fokus er ikke på *hvem* der deltager, men på *hvad* vi er der for.
Højmessen er et "køligt" fællesskab af mennesker, der kan være utroligt forskellige, men lige én time søndag formiddag er fælles om at synge salmer, høre bibelens ord, møde Gud. Og når klokken så er 11 og efter man måske har sagt "god søndag" i kirkedøren, går vi hver til sit og videre til hver vores varme fællesskaber, som vi også er en del af.

Kirken er varme fællesskaber og kølig højmesse
Ikke fordi kirken ikke også tilbyder de varmere fællesskaber mellem mennesker, der ligner hinanden: babysalmesang for nybagte forældre, sangeftermiddage for pensionister, Gud&spaghetti-gudstjenesterne for børnefamilierne, kor i alle aldre og de helt private begivenheder som bryllupper og bisættelser – og godt for det!
Men hold gerne kirken kølig om søndagen! Så der fortsat er et sted, hvor vi kan mødes og hvor der plads til os alle sammen: de unge og de gamle, de faste kirkegængere og dem, der slet ikke ved hvornår man skal rejse sig. De stærkt troende og de tvivlende, de fjollede og de alvorlige, de nysgerrige og dem, der bare høfligt er gået med, fordi de er inviteret til dåbsfest efterfølgende. Plads til både dig og mig.

At være en del af mini-konfirmanderne

Går du i 3. eller 4. klasse og har lyst til at være sammen med jævnaldrende her i kirken? Så kom til Mini-konfirmand, som vi tilbyder til foråret.

Vi mødes 3 gange i sognegården, og alle gangene er i forbindelse med Gud & spaghetti, så din familie kan få en hyggelig gudstjeneste og fællesspisningen i sognegården med, når de henter dig. Det er den 30. marts, den 8. april og den 14. april. Vi mødes i sognegården kl. 15.30. Du kan komme præcis som du har lyst til, minikonfirmand er "drop-in", så du kan deltage 1-2-eller alle 3 gange som du har lyst. Bare husk tilmelding på www.ringekirke.dk Præsterne Lene og Karen deltager.
Og hvis du og din familie vil spise med efter gudstjenesten er maden også gratis, bare I husker tilmelding på hjemmesiden.
Til minikonfirmand synger og leger vi sammen, hører fortællinger fra bibelen og har forskellige aktiviteter, både i kirken og i sognegården.

Vi er de levende stene

Af Lene Kjær Borgquist

"Vi er Guds hus og kirke nu, bygget af levende stene."
Sådan står der på minikonfirmandernes skriveunderlag, som de får med hjem, efter at de har været minikonfirmander her i Ringe Kirke. Det lille citat stammer fra salmedigteren Grundtvigs salme nr. 323 i Den Danske Salmebog,*"Kirken er et gammelt hus"*.

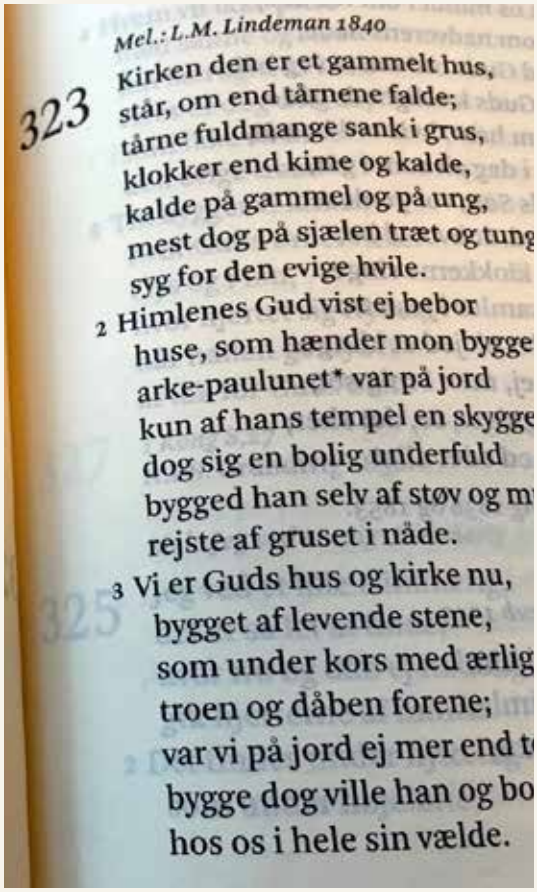
Kirken er bogstaveligt talt et gammelt hus her i Ringe, smukt placeret midt i byen, lige midt i det levende liv. Her har folk i århundreder båret deres små nyfødte på armen til døbefonten. Unge konfirmander har stået foran alteret og bekræftet deres kristne tro. Forelskede par har givet hinanden deres ja. Og en dag, når vi ikke længere skal være her på jorden, bæres vores kiste ud af kirken af vores kære.

Kirkebygningen har højt til loftet i mere end én forstand og kan rumme de store ord.

Baggrunden for, at Grundtvig skrev salmen, var, at kirken ikke blot er selve bygningen, men i høj grad den levende menighed, altså de mennesker, som udgør kirkens fællesskab. Det er dem, der samles om Guds ord, troen, dåben og nadveren. Dem, der mødes om søndagen. Dem, som bringer deres nyfødte i barnevognen til babysalmesang. Dem, der nyder fællesskab, samtale og sang ved mandagenes sangeftermiddage. Konfirmanderne, der kommer til forberedelse tidligt om morgenen en gang om ugen. Og dem, der besøger deres kære på kirkegården.

De levende stene er mange. De levende stene er dig og mig.
Når jeg skriver en hilsen til et dåbsbarn eller et brudepar i den boggave, de får fra kirken ved dåb eller vielse, skriver jeg til sidst: *"På Ringe Kirkes vegne, Lene Kjær Borgquist, sognepræst."* Det gør jeg for at pointere, at hilsenen ikke kommer fra mig personligt, men fra kirken, de levende stene.
Og vi er ikke kun levende stene, når vi befinder os i selve kirkebygningen. Vi er det også, når vi samles om Guds ord andre steder. Det kan for eksempel være på plejehjemmene, hvor vi holder gudstjeneste i spisesalen eller dagligstuen. Her indleder jeg ofte med en lille bøn i begyndelsen af gudstjenesten og takker for, at vi også kan være kirke dér sammen.

Her er vi sammen om at være kirke, høre Guds ord, synge og bede. Her er vi levende stene sammen, selv om vi ikke så let kan komme til kirkebygningen. Men vi er kirke sammen alligevel.
Vi er de levende stene i fællesskabet med Gud og med hinanden.

Mel.: L.M. Lindeman 1840

323 Kirken den er et gammelt hus,
står, om end tårnene falde;
tårne fuldmange sank i grus,
klokker end kime og kalde,
kalde på gammel og på ung,
mest dog på sjælen træt og tung
syg for den evige hvile.

2 Himlenes Gud vist ej bebor
huse, som hænder mon bygge
arke-paulunet* var på jord
kun af hans tempel en skygge
dog sig en bolig underfuld
bygged han selv af støv og m
rejste af gruset i nåde.

3 Vi er Guds hus og kirke nu,
bygget af levende stene,
som under kors med ærlig
troen og dåben forene;
var vi på jord ej mer end t
bygge dog ville han og bo
hos os i hele sin vælde.

Vidste du at.....?

… ordet "kirke" ikke kun handler om bygningen?
Det græske ord *ekklesia*, som bruges i Det Nye Testamente, betyder "en forsamling af mennesker, der er kaldt sammen". Kirken er med andre ord også dem, der er der.

… en stor del af livet omkring Ringe Kirke bliver til, fordi mennesker bidrager?
Ansatte, menighedsråd og frivillige er på forskellige måder med til at skabe aktiviteter og fællesskab omkring kirken.

… man godt kan være fælles om stilheden?
I kirken behøver man ikke sige noget, deltage i samtaler eller kende nogen. Nogle gange er fællesskabet netop at sidde sammen i stilhed og vide, at man ikke er alene.

… fællessang kan skabe samhørighed mellem mennesker, der aldrig har mødt hinanden?
Når vi synger sammen, tilpasser vi ofte både tempo og vejrtrækning til hinanden. Forskning peger på, at fællessang kan styrke følelsen af samhørighed.

… kirkebænkene fortæller noget om fællesskab?
I kirken sidder vi side om side - unge og gamle, troende og tvivlende, mennesker med vidt forskellige liv. Vi behøver ikke kende hinanden for at være en del af det samme fællesskab.

… nadveren er et af kristendommens ældste fællesskabs-ritualer?
Når mennesker samles om nadveren, viderefører de en tradition, der går helt tilbage til de første kristne menigheder. Her handler fællesskabet ikke om status eller præstation, men om at være inviteret med.

… frivilligt arbejde ikke kun gavner dem, der får hjælp?
Undersøgelser peger på, at frivilligt arbejde også kan styrke den frivilliges egen trivsel og oplevelse af mening. Når vi gør noget for andre, får vi ofte selv noget værdifuldt igen.

.... Ringe kirke er rammen om mange forskellige frivillige fællesskaber, lige fra babysalmesang for de mindste til demensgudstjenester på plejehjemmet for de ældste?

..... Du altid kan tage en ekstra aktivitetskalender med dig hjem fra kirkens våbenhus eller fra sognegården?

Er der også plads til mig?

Har du nogensinde stået udenfor et fællesskab og været lidt usikker på, om du hørte til?

Måske kender de andre allerede hinanden. Måske er der nogle uskrevne regler, du ikke kender. Eller måske er du bare usikker på, om det overhovedet er et sted for dig.
Sådan kan det måske også føles at træde ind i en kirke.

For hvad nu, hvis man ikke kender salmerne? Ikke ved, hvornår man skal rejse sig? Hvis man ikke er sikker på, hvad man tror på - eller om man overhovedet tror på noget?

Det korte svar er, at du ikke behøver have styr på noget af det.

Du må gerne komme med din tro. Med din tvivl. Med din nysgerrighed. Med alt det, der fylder i dit liv. Eller bare med et ønske om at sidde et stille sted i en times tid.

Du behøver ikke kende nogen. Du behøver ikke præstere noget. Og du behøver ikke være en bestemt udgave af dig selv for at høre til.

Men der er også en anden side af sagen.

For vi, der allerede føler os hjemme i kirken, kan måske indimellem glemme, hvordan det er at være den nye. Den, der ikke kender nogen. Den, der ikke ved, hvordan tingene plejer at foregå.

Vi siger gerne, at der er plads til alle. Men hvordan mærker man egentlig det?

Måske begynder det med et smil. Et godmorgen. En, der flytter sig lidt på kirkebænken. Eller en invitation til at være med til kirkekaffen.

Og måske handler det også om at turde få øje på den, der står lidt udenfor, uden at vi dermed forventer, at vedkommende skal være en del af alt det, vi selv holder af.

For nogle gange har vi brug for fællesskab og samtale. Andre gange har vi måske mest brug for bare at være til stede. Begge dele skal der være plads til.

En åben kirkedør er en god begyndelse. Men et åbent fællesskab skaber vi sammen.

Så uanset om du kommer i Ringe Kirke hver søndag, kun til jul, eller måske aldrig har været der før:

Du er velkommen.

Og måske kan vi alle sammen blive lidt bedre til at få hinanden til at mærke det.

Gudstjenesteliste december 2026 til april 2027

NOVEMBER				
29. november	*1.s.i advent*	LKB	10.00	Kirkekaffe Kollekt: menighedsplejen
DECEMBER				
6. december	*2.s.i advent*	AAA	10.00	
13. december	*3.s.i advent*	LKB	10.00	
20. december	*4.s.i advent*	KBD	10.00	De 9 læsninger v. Fynbokoret
24. december	*Juleaftensdag*	AAA	11.00	Familie-gudstjeneste. Kollekt: Børnesagens Fællesråd
24. december	*Juleaftensdag*	LKB	13.00	Kollekt: Børnesagens Fællesråd
24. december	*Juleaftensdag*	LKB	14.15	Kollekt: Børnesagens Fællesråd
24. december	*Juleaftensdag*	KBD	15.30	Kollekt: Børnesagens Fællesråd
25. december	*Juledag*	KBD	10.00	Kollekt: Børnesagens Fællesråd
26. december	*2. juledag*	LKB	10.00	Kollekt: Børnesagens Fællesråd
27. december	*Julesøndag*	AAA	10.00	Kollekt: Børnesagens Fællesråd
JANUAR				
1.januar	*Nytårsdag*	LKB	16.00	Kollekt: Bibelselskabet
3.januar	*Hellig3konger*	KBD	10.00	
9. januar		LKB / KBD	10.30	Spejdernes nytårsparade med efterfølgende spejderløb i byen
10. januar	*1.s.e.H3konger*	AAA	10.00	
17. januar	*Sidste s.e.H3konger*	KBD	10.00	
24. januar	*Septuagesima*	LKA	10.00	
28. januar		KBD	17.00	Aftensang i sideskibet
31. januar	*Seksagesima*	LKB	10.00	Kirkekaffe
FEBRUAR				
7. februar	*Fastelavn*	AAA	10.00	Kollekt: Folkekirkens Nødhjælp
13. februar		LKB	11.00	Lørdagsdåb
14. februar	*1.s.i fasten*	LKB	10.00	Kollekt: Folkekirkens Nødhjælp
21. februar	*2.s.i fasten*	KBD	10.00	Kollekt: Folkekirkens Nødhjælp
25. februar		KBD	17.00	Aftensang i sideskibet
28. februar	*3.s.i fasten*	LKB	10.00	Kollekt: Folkekirkens Nødhjælp Kirkekaffe
MARTS				
7. marts	*Midfaste*	KBD	10.00	Kollekt: Folkekirkens Nødhjælp
14. marts	*Mariæ Bebudelse*	LKB	10.00	
18. marts		KBD	17.00	Aftensang i sideskibet
21. marts	*Palmesøndag*	AAA	10.00	
25. marts	*Skærtorsdag*	KBD	19.00	
26. marts	*Langfredag*	KBD	10.00	
27. marts		KBD	11.00	Lørdagsdåb
28. marts	*Påskedag*	LKB	10.00	Kirkekaffe
29. marts	*2. påskedag*	LKB	10.00	
30. marts		KBD	17.00	Gud & spaghetti

KBD: Karen Blauenfeldt Dam, LKB Lene Kjær Borgquist, AAA: Anders Aastrup
Ret til ændringer forbeholdes

MARK & STORM GRAFISK A/S